

Kære piger mellem 13 og 18 år i Lejre Kommune,

Vi står i den uheldige situation, at Lejre Ungdomsskoles Musical mangler en kvindelig hovedrolle.

Derfor har vi brug for **DIN** hjælp!

Vi spiller i denne sæson musicalen ”Hey Jude!”, som er en mæg-fed musical, der foregår i slutningen af 1960’ernes USA. Der er desuden en masse rigtig gode Beatles-numre med, og det er også her, musicalen har fået sit navn. Rollen, der skal besættes, er Lucy. En sød pige fra den øvre middelklasse i 60’ernes USA. Hun bor hjemme hos sine forældre, men det er som om, hun mangler noget. Til Thanksgiving tager Lucys bror, Max, en ny ven med til middagen. Han hedder Jude, og han er fra Liverpools (England) arbejderklasse. Da Jude og Max drager mod New York, tager Lucy med. Her undergår hun en stor personlig udvikling, mens hun kæmper med kærligheden, sig selv og ikke mindst kaster sig ind i kampen mod Vietnam-krigen.

Så har **DU** en musicalskuespiller gemt i maven, og kunne det være noget for dig at være med i det store fællesskab, som der er i musicaltruppen?

Så skal du blot gøre følgende og henvende dig til os:

Du skal sende os en lille video, hvor du spiller de to dialoger, som er vedhæftet i dette dokument (Her må man rigtig gerne have en med, som kan sige de andre replikker).

- Det er vigtigt, at du ikke ”bare” læser replikkerne op. Brug det rum, du har. Prøv at spille scenen, som du selv forestiller dig, at den skal spilles på en scene.

I videoen skal du også synge en sang. Dette kan både være en sang fra musicalen, eller bare en sang, som du selv synes, du har det godt med at synge.

OBS!

Du skal kunne møde op til undervisning hver tirsdag (ferier undtaget) 18.30-21.00.

Du skal kunne deltage i musicalweekenderne – datoer følger.

Du må ikke have faste planlagte rejser/ aktiviteter i uge 12 og uge 13 (her har vi forestillinger og, forhåbentlig, musicaltur til udlandet).

Lyder det som noget for dig? Så skynd dig at sende en video til os på:

julie.w.birkeholm@gmail.com

SENEST 21. december kl. 12.00

Mange hilsner,

Julie Birkeholm, instruktør, på vegne af

Lejre Ungdomsskoles musical

Dialog 1: Scene 12, halvvejs

Jude: Hej Lucy. Hvad synes du så om New York?

Lucy: Indtil videre er det her det eneste, jeg har set. Vi stod af toget for tre timer siden. (*Alle går ud undtagen Jude og Lucy*). Din kæreste så muggen ud, da hun gik.

Jude: Hun er ikke..... Jeg mener, hun er bare en ven... inde.

Lucy: Jeg troede, du var taget hjem.

Jude: Nej, jeg kan godt lide at være her. Selvom jeg officielt ikke er her, for jeg har jo ikke noget visum. Det er faktisk helt berusende at have sådan en frihed (*pause*). Hey, klarer du den? Jeg har godt hørt, hvad der er sket. Med din kæreste, altså.

Lucy: Ja. Daniel kunne næsten ikke vente med at komme afsted. Han følte sig forpligtet overfor "fædrelandet". Mente, at han tog afsted for at beskytte det – og os. Jeg tvivlede ikke et øjeblik på, at det var det rigtige at gøre, for jeg var så stolt af ham. Han må have været meget tapper. De havde givet ham en medalje med i kisten.

Jude: Du behøver ikke snakke om det.

Lucy: Det vil jeg gerne. Lige meget hvor meget jeg prøver, kan jeg ikke lade som om, det ikke er sket. Jeg kan ikke bare fortrænge det. Han var min første kæreste og den første, jeg har kendt, der er død. Han skulle have været min første... Hans begravelse blev min første i stedet. Og nu er det Maxs tur. Der kom et brev til ham, før jeg rejste hjemmefra. Jeg kan næsten ikke bære at give ham det. Tænk nu, hvis der også sker ham noget.

Jude: (*Tager en blok frem og begynder at tegne hende*). Ham kan ingen få krammet på. Den skøre skid skal nok sno sig udenom

Lucy: Jeg håber, du har ret.

Jude: Det har jeg. Jeg er vild med den skiderik.

Lucy: Har I også værnepligt i England?

Jude: Ikke længere. Jeg ville være sluppet, fordi jeg arbejdede på værftet.

Lucy: (*Kigger på hans tegning af hende*). Du burde have gået på Kunstakademiet.

Dialog 2: Scene 21, Efter "Strawberry Fields Forever"

Lucy går hen for at se Judes værk.

Jude: Jeg har fået et job. Sådan et man får løn for. Er du ikke glad?

Lucy: Hvad er det for et job?

Jude: Jeg skal tegne et logo til Sadies pladeselskab. Et jordbær. Sådan et rødt, saftigt, sexet et. Du ved nok. Nej?

Lucy: Hvorfor var du så led ved Paco? Du dør ikke af at snakke med ham. Han er kvik, engageret, og han er...

Jude: En kussetyv.

Lucy: Hvad?!

Jude: En kussetyv. En Don Juan. Han forfører unge, sårbare kvinder.

Lucy: Du kender ham slet ikke.

Jude: I er altså mindst 50 på kontoret. Paco, der slikker på frimærker, og de resterende 49 kvinder, der danser rundt om ham.

Lucy: Det er ikke rigtigt.

Jude: Nå, ikke?

Lucy: Vi befinder os midt i en revolution, mens du bare sidder og tegner! (*Pause, Lucy indser sin fejl*). Nej, undskyld. Jeg mente det ikke sådan...

Jude: Hvad mente du så? Undskyld, at jeg ikke er den, der går forrest og råber slagord. Eller sender protestskrivelser til gud og hver mand... Jeg tegner bare...

Lucy: Du kunne i det mindste høre på ham. Men hvad rager det dig? Du bliver jo aldrig indkaldt!

Jude: Det gør du heller ikke, Lucy!

Lucy: Jeg lagde mig gerne foran en kampvogn, hvis det kunne få Max hjem fra Vietnam!

Jude: Men det kan det bare ikke.

Lucy: Synes du ikke, det er forsøget værd?

Jude: Det er ikke det, jeg mener.

Lucy: Måske vil folk høre efter, når bomberne begynder at eksplodere her!

Lucy går i vrede.